

XƯA TA ĐÓI, CÁC CON ĐÃ CHO ĂN, TA KHÁT, CÁC CON ĐÃ CHO UỐNG!

... Magda Hollander-Lafon - thiếu nữ Do Thái người Hungari - đã trông thấy cuộc đời bị lật-úp đổ-nhào vào năm 16 tuổi. Một buổi sáng, cô và toàn gia đình bị đưa lên toa xe lửa chở súc vật, thẳng tiến trại tập trung Auschwitz-Birkenau bên Ba Lan. Cô sống những giây phút cuối cùng với gia đình trên chuyến xe lửa định mệnh này. Bởi vì khi vừa đến trại tù của đức-quốc-xã toàn gia đình cô bị thảm sát ngay.

Cuộc đời cô được cứu sống nhờ sự can thiệp của một cựu tù nhân cứ rảo qua các hàng của những người mới đến và không ngừng lập đi lập lại với các thiếu nữ:

- Con có 18 tuổi .. Con lên 18 tuổi ..

Magda không hiểu rõ ý nghĩa của câu nói nhưng cô nhớ lại chặng đường tiếp theo đó như sau.

Một sĩ quan tiến đến hỏi tuổi, tôi trả lời ngay:

- 18 tuổi!

Tôi liền hiểu những thiếu nữ dưới 18 tuổi bị đưa thẳng đến lò sát sinh. Khi tôi hỏi mẹ và em gái tôi đâu rồi thì người ta chỉ cho tôi thấy khói bốc lên từ các lò rục lửa và nói:

- Họ đã ở đó rồi!

Tôi nghe rợn tóc gáy và suýt bị ngất xỉu.

Cha Mẹ tôi là những tín hữu Do Thái không sống đạo. Chúng tôi thật sự thuộc thành phần của dân tộc Hungari. Vào thời kỳ đó những người Do Thái ở Hungari phải hứng chịu những nhục mạ tàn khốc đến từ các tín hữu Công Giáo. Người Do Thái nào dám đi ra đường vào ngày Thứ Sáu Tuần Thánh sẽ bị rượt đuổi và bị đánh đập. Tín hữu Công Giáo cho rằng chính người Do Thái chịu trách nhiệm về cái chết của Đức Chúa GIÊSU KITÔ.

Nơi trại tập trung của đức-quốc-xã ở Ba Lan cuộc đời tôi thay đổi vào ngày một phụ nữ Do Thái hấp-hối nhường cho tôi phần ăn của bà gồm bốn mẩu bánh mì nhỏ bị mốc. Tôi nhìn bà và tôi biết bà sắp chết. Bà nói với tôi:

- Con còn trẻ! Con phải sống để nói cho thế giới biết những gì xảy ra tại đây để không bao giờ còn xảy ra như thế trên thế giới nữa!

Bà không nói: "Để những điều đó không còn xảy ra cho người Do Thái nữa!" Bà thực sự nghĩ rằng thế giới bị lâm nguy, bị đe dọa. Rồi bà nói thêm:

- Con sẽ sống!

Tôi ăn mấy mẩu bánh mì mốc ấy và tôi đã sống. Làm sao người đàn bà này lại có thể quả quyết rằng tôi sẽ sống sót???

Mọi sự như chìm sâu trong ký ức cho tới một ngày trong năm 1978 tôi đọc bài phỏng

vấn ông Louis Darquier, một người Pháp có đầu óc bài-do-thái. Ông tuyên bố:

- Tại trại tập trung Auschwitz chỉ có chí rận mà thôi!

Chính vào lúc ấy mà tôi nhớ lại lời người đàn bà Do Thái hấp hối nói với tôi: "Con phải sống để nói cho thế giới biết!"

Kinh nghiệm đau thương này cho phép tôi thủ đắc một lối sống khôn ngoan. Sau đệ nhị thế chiến 1939-1945 tôi được tiếp nhận sống nơi vương quốc Bỉ. Tại đây tôi gặp một người phụ nữ tuyệt vời luôn mang nơi cổ một Thánh Giá nhỏ. Tôi rất sợ Thánh Giá này. Một hôm tôi xin bà giải thích cho tôi hiểu ý nghĩa của vật này. Bà trả lời bằng cách đưa cho tôi cuốn Phúc Âm. Tôi mở ra và tình cờ rơi vào bản văn chương 25 của Tin Mừng theo thánh Matthêu: "Ta đói và con đã cho Ta ăn. Ta khát và con đã cho Ta uống". Đọc xong tôi tự nhủ: "Cần phải tìm hiểu về Người Đàn Ông này". Tôi đã tìm hiểu, rồi học giáo lý và xin lãnh bí tích Rửa Tội, gia nhập Giáo Hội Công Giáo duy nhất thánh thiện và tông truyền.

Khi các bạn trẻ hỏi:

- Người ta có thể làm gì để chuẩn bị tương lai?

thì tôi trả lời như sau:

- Tất cả các bạn đều có cái nhìn. Bạn biết không, với cái nhìn này, bạn có thể giết người. Cũng với cái nhìn ấy bạn lại có thể kêu mời sống. Rồi cũng với cái nhìn mà bạn có thể trao ban sự can đảm. Thêm vào đó, khi bạn vừa nhìn vừa mỉm cười thì bạn có thể trao cho người đối diện đôi cánh để bay cao. Cần phải thay đổi cái nhìn mà chúng ta tự nhìn mình và nhìn tha nhân. Đó chính là điều chúng ta cần phải học biết để chuẩn bị tương lai!!!

... Khi ấy, Đức Chúa GIÊSU phán cùng các môn đệ rằng: "Khi Con Người đến trong vinh quang, có hết thảy mọi thiên thần hầu cận, Người sẽ ngự trên ngai uy linh của Người. Muôn dân sẽ được tập họp lại trước mặt Người, và Người sẽ phân chia họ ra, như mục tử tách chiên ra khỏi dê. Chiên thì Người cho đứng bên phải, còn dê ở bên trái. Bấy giờ Vua sẽ phán với những người bên hữu rằng: "Hãy đến, hỡi

những kẻ CHA Ta chúc phúc, hãy lãnh lấy phần gia nghiệp là Nước Trời đã chuẩn bị cho các con từ khi tạo dựng vũ trụ. Vì xưa Ta đói, các con đã cho ăn, Ta khát, các con đã cho uống, Ta là khách lạ, các con đã tiếp rước, Ta mình trần, các con đã cho mặc, Ta đau yếu, các con đã viếng thăm. Ta bị tù đầy, các con đã đến với Ta". Khi ấy, người lành đáp lại rằng: "Lạy Chúa, có bao giờ chúng con thấy Chúa đói mà cho ăn, khát mà cho uống; có bao giờ chúng con thấy Chúa là lữ khách mà tiếp rước, mình trần mà cho mặc; có khi nào chúng con thấy Chúa yếu đau hay bị tù đầy mà chúng con đến viếng thăm Chúa đâu?" Vua đáp lại: "Quả thật, Ta bảo các con: những gì các con đã làm cho một trong các anh em bé mọn nhất của Ta đây, là các con đã làm cho chính Ta vậy" (Matthêu 25,31-40).

("Revue Notre-Dame-du-Cap", Québec, Septembre 2013, 122e année, trang 8-9)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt